

ΕΤΟΣ ΚΑΔ.
ΑΡΙΘ. -2

Συνεχ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1904

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φράγκα χρυσά 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

+ Ὁ Διδυμοτείχου ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ (πρόεδρος)
+ Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
+ Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. Χαροφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εὐδοϊκὸς ἀπολογισμὸς—Διδάσκαλοι διδασκόμενοι—Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά—Διάψεις—Ἐκκλησιαστικὰ γράμματα—Ἐγγραφα τοῦ πατριαρχικοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ (περὶ καταστάσεως οἰκονομικῆς τοῦ Παναγίου Τάφου—Νεοελληνικὴς βιβλιογραφίας ἀνάλεκτα—Νέα βιβλιοθήκη ἐκκλησιαστικῶν συγγραμμάτων—Δικαστικά—Ἀγγελίαι.

ΕΥΘΥΙΩΝΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ὁ τὰς πρώτας στήλας τοῦ μετὰ χειρὸς φύλλου καταλαμβάνων τῆς α' Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας», διακόπτων δὲ τὴν σειρὰν τῶν καταστατικῶν εἰδήσεων, ἃς ἐκδίδομεν ἀπὸ δεκαεπτὰ ἡμερῶν, δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ εἰδὸς τι στατιστικῆς, δεικνύον ἅμα τό τε πρόθυμον τῆς ἱεραρχίας πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ κέντρου τῆς ἐθνικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν βιοτῆς, τὸν τε ζήλον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν ὀρθοδόξων, ὅσοι κατενόησαν ὅτι δεόν νὰ ὑποστηρίχῃ τὸ κέντρον ὑλικῶς, ὅπως δύνηται νὰ ἐπέρχηται ἀρωγὸν κατὰ τὸ δυνατὸν ἐθνικαῖς ἀνάγκαις, ὑπὸ τῆς τῶν καιρῶν δυσχερείας δημιουργουμένης. Τετράκις ἀνεπτύξαμεν λόγους πείθοντας, ὡς φρονοῦμεν, πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντος, καὶ μετ' ἐπαίνων ἀνεγράψαμεν τὰ ὀνόματα τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, ὅσαι προθύμως ἔχουσιν εἰς ἀπότισιν ὁ-

φειλῆς, τῶν ἐπισκοπῶν καὶ μητροπόλεων, ὅσαι κατενόησαν ὅτι ἡ μήτηρ Ἐκκλησία δεόν νὰ διατελῇ ἐν ὑλικῇ καταστάσει καλλίστη ὅπως ἐπέρχεται ἀρωγὸς θεσμοῖς κοινωφελέσι καὶ κοινότησιν ἐπηρεαζομέναις. Σήμερον ἄρα ὀνομάτων ἀναγραφὴ μόνη, ὡς φρονοῦμεν, ἀρκεῖ τῶν πανιερ. μητροπολιτῶν, τῶν εἴτε συμπληρωσάντων διὰ νέων δόσεων τὴν ἱερὰν χορηγίαν πρὸς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, εἴτε τὸ σύνολον καταβαλόντων· εἰς δ' οἱ μητροπολῖται Ἐφέσου, Νικομηδείας, Νικαίας, Προύσης, Βερροίας, Πισσιδείας, Ρόδου, Διδυμοτείχου, Σερβίων καὶ Κοζάνης, καὶ Κρήνης.

Ἡ ἀνασκοπὴ τοῦ λήξαντος ἔτους 1903 δεικνύει ὅτι ἐκ τῶν μὴ ἐμπεριστάτων ἐπαρχιῶν τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου ἐδείχθησαν πρόθυμοι αἱ μὲν ἀπὸ ὀκταετίας, αἱ δὲ πρὸ δύο ἢ τριῶν ἐτῶν εἰς ἐκπλήρωσιν ἱεροῦ καθήκοντος αἱ ἱεραὶ μητροπόλεις Ἐφέσου, Κυζίκου, Νικομηδείας, Νικαίας, Θεσσαλονίκης, Προύσης, Βερροίας, Πισσιδείας, Τραπεζοῦντος, Φιλιππουπόλεως, Ρόδου, Σμύρνης, Διδυμοτείχου, Βιζύης, Μεθύμνης, Βάρνης, Σηλυβρίας, Δήμνου, Δρυϊνουπόλεως, Κώου, Καρπάθου, Κοζάνης, Λέρου, Βελλᾶς, Καλλιουπόλεως, Ροδοπόλεως, Κρήνης, αἱ ἐπισκοπαὶ Ἀρδαμερίου,

МЕЧНИКОВА

Μοσχοννησίων, Μυριοφύτου, καὶ αἱ πρώην ἐξαρχίαι Σουμελᾶ καὶ Βαζελῶν, αἱ μέγα μέρος ἀποτελοῦσαι τῆς μητροπόλεως Ροδολέως.

Ἐὰν ἡ τῆς ἀναγραφῆς ταύτης ἀνάγνωσις προξενήσῃ τισὶν ἐκπληξιν ἐπὶ τῇ ἐλλείψει τῶν ὀνομάτων ἐπισκοπῶν τινῶν καὶ μητροπόλεων, αἷτινες ἔδει νὰ προηγῶνται πασῶν, διὰ τὴν γνωστὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν φιλογένειαν τῶν ἐν αὐταῖς ὀρθοδόξων, ἐλπίδας ἀγαθὰς γεννᾷ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦτου τοῦ ἔτους συμμετοχῆς τῶν ἐλλειπουσῶν εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους καθορισθὲν τοῦτο μέτρον τῆς τακτικῆς εἰσφορᾶς πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν πρὸς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον ἢ ἀγγελία ὅτι πολλοὶ τῶν πανιερ. μητροπολιτῶν ὡς οἱ Ἡρακλείας, Ἀδριανουπόλεως, Δράμας, Μιτυλήνης, Χίου, καὶ Ξάνθης, ὡς καὶ ὁ ἐπίσκοπος Ἀρδαμερίου ἠγγειλαν ὅτι ἐξαρμόσουσι τὸ μέτρον ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν, αἱ δὲ ἐπαρχίαι Χαλκηδόνος, Ἀμασειας, Ἰωαννίνων, Ἀγκύρας, Αἴνου, Μελενίκου, Μαρωνείας, Κορυτσᾶς, Σωζοπόλεως, Ἰμβρου, Σκοπίων, Βελεγράδων, Ρασκοπρεσρένης, Σισανίου, Κασανδρείας, Προικονήσου, Ἐλευθεροπόλεως, καὶ Ἡλιουπόλεως, σὺν ταῖς ἐπισκοπαῖς Ἀνέων καὶ Καμπανίας, θέλουσι συνεχίσει τὴν τοῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσιν, ἣν ἐπιφανῶς διετράνωσαν αἱ μὲν μέχρι πρὸ ἐπτὰ, αἱ δὲ πρὸ πέντε ἐτῶν, αἱ δὲ μέχρι πρὸ τετραετίας.

Ὡς ὑστέρουν μέχρι σήμερον τινες, ὑπάρχουσιν ἐπίσης μητροπόλεις εὖ ἔχουσιν, οὔτε ὑποστᾶσαι ἐπιγείας οἰαςδὴποτε, δυστυχῶς ὑστεροῦσαι ἐν τῇ τοῦ καθήκοντος ἐκπληρώσει, ὧν οἱ ὀρθόδοξοι πιστεύομεν ὅτι προθύμως ἀκούσονται τῆς φωνῆς τῶν ποιμένων, καλούντων πρὸς βοήθειαν τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας· οὔτε οἱ εὐσεβεῖς Καισαρεῖς καὶ Καππάδοκες καὶ Λυκάονες, οὔτε οἱ Ἀμασειῖς καὶ Χῖοι καὶ Ἰωαννινῖται, οὔτε τὸ πλήρωμα τῶν μητροπόλεων Χαλκηδόνος καὶ Δέρκων, Νεοκαισαρείας καὶ Πρεβέζης, Γρεβενῶν καὶ Σισανίου, Βελεγράδων καὶ Ἡλιουπόλεως καὶ τοσούτων ἐτέρων θέλουσιν ἀρνηθῆ νὰ καθορίσωσιν ἐξ ἑκάστου ναοῦ ποσὸν εὐτελέστατον ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, οὔτε πρὸς τὴν προτροπὴν καὶ παρακάλεισιν τῶν ποιμένων θέλουσιν ἀντιτάξει ἀρνησιν, ἣν οὐδεμία δικαιολογεῖ πρόφασις. Οἱ τὴν δυσχέρειαν τῶν καιρῶν προβάλλοντες ἐδιδάχθησαν ἐκ γεροντικῆς πείρας ὅτι οὔτε ἡ Βέρροια καὶ ἡ Κῶς ἢ ἡ Βιζύη καὶ τὸ Δι-

δυμότειχον πλέουσιν ἐν πλούτῳ, οὔτε ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις Ἀμασειας καὶ Καισαρείας ἢ τῶν ἀγγιτερμόνων τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἀρχιεπισκοπῇ μητροπόλεων ἐστὶ κατωτέρα τάχα τῆς τῶν χορηγουσῶν τὴν πρὸς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον ἀφυκτον ὀφειλὴν ἐπαρχιῶν.

Ἐλπίζομεν ὅτι, μεθ' ὅσα ἢ τε «Ἐκκλ. Ἀλήθεια» καὶ αἱ παρ' ἡμῖν ἐφημερίδες ἔγραψαν περὶ τῆς κοινῆς ὀφειλῆς ταύτης, ἣν Ἐκκλησία καὶ Γένος διὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ ἐντίμου Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου ἐπεψήφισαν, καὶ μετὰ τὴν ἐξενεχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου σήμερον εὐχὴν ὅπως ἡ ἱερὰ Σύνοδος συστήσῃ τοῖς πανιερ. μητροπολίταις ἵνα ἐνεργήσωσιν ἀποτελεσματικῶς παρὰ ταῖς ἐπιτροπαῖς τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν ἱερῶν ναῶν, οὐδεὶς ὑπολειφθήσεται ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος.

Διδάσκαλοι διδασκόμενοι. — Οἱ μετ' ἐκπλήξεως ἀναγνόντες τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον χρονικὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ, μετὰ μείζονος ἔτι θέλουσιν ἀναγνώσει τὸ παρόν· οἱ δὲ ἀπορήσαντες ἐπὶ τῇ ἀλλαχοῦ ἐπικρατοῦσιν κακῇ συνηθείᾳ τῆς ἐνεργοῦ τῶν διδασκάλων ἀναμύξεως εἰς ὑποθέσεις ἀλλοτρίας τοῦ ὑψηλοῦ αὐτῶν ἐπαγγέλματος ἀδύνατον νὰ μὴ καταδικάσωσι νῦν κακὸν, ἀτυχῶς, εἰςκωμάζον ἐν φιλογενεῖ κοινότητι, ἀνεχομένη τοὺς διδασκάλους ἐκτρεπομένους εἰς πράξεις ἥκιστα ἀνεκτάς. Ἀπὸ τῆς φιλογενοῦς κοινότητος τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Ναούσης, ἥτις ἀπὸ δύο ἑκατονταετηρίδων ἤδη καὶ σχολὴν καλὴν διατηρεῖ καὶ λογίους εὐσεβεῖς ἐγέννησεν ἢ περιέθαλψε, μεταδίδεται νῦν ἡμῖν εἰδησις, ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν ἐμποιήσασα τῇ μητρὶ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἐμποιήσει καὶ παντὶ εὐσεβεῖ. Διδάσκαλοι, τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἐμπειριστευμένοι μόρφωσιν τῆς ὁμογενοῦς ὀρθοδόξου νεολαίας, ἐπιμένουσι δαπανῶντες τὸν ἀπὸ τῆς ἐργασίας περισσεύοντα χρόνον καθ' ἑκάστην ἐν δημοσίαις καθεύοις εἰς παίγνια, παντὶ μὲν φρονίμῳ μάλιστα δὲ τοῖς διδασκάλοις ἀπαγορευόμενα· καὶ τοῦτο μὲν οὐδὲ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως διέλαθε τὴν μέριμναν, οὐδὲ τῆς ἐφορίας, διότι ἀμφότεραι ἐπραξαν τὸ καθήκον αὐτῶν. Καὶ ὅμως, οἱ παρεκτραπέντες οὕτω καὶ τῆς ἐξόχου αὐτῶν ἀποστολῆς ὅλως ἐπιλανθανόμενοι ἀπειθοῦσι καὶ πρὸς τὴν ἐφορίαν καὶ πρὸς τὴν ἱερὰν

μητρόπολιν, τῆς σπευδόντος τῆς πρὸς τοὺς νόμους ἀσεβείας εἰσπληνταὶ γινόμενοι καὶ δικαιολογούμενοι σοφιστικῶς ὅτι τοιαύτης ἀπαγορεύσεως οὐδεμία μνεία γίνεται ἐν τοῖς συμβολαίοις αὐτῶν. Ἀλλ' οἱ μὲν λογιώτατοι διδάσκαλοι βεβαιότατα μνησκονται τοῦ θουκυδιδείου ὅτι εἰσι καὶ θεομοὶ ἄγραφοι, ὧν ἡ παράβασις αἰσχύνην ὁμολογουμένην φέρει, γινώσκουσι δὲ ἀκούσαντες ἢ ἀναγνόντες ὅτι νόμου κεφάλαιον ἐστὶ τὸ καὶ ταῖς συμβουλαῖς καὶ νοθεσίαις τῆς τε πνευματικῆς ἀρχῆς ὑπεῖκειν καὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐφθόρων. Οὕτω δὲ φρονοῦμεν ὅτι σκέπτονται καὶ πάντες οἱ τὰ πρῶτα φέροντες ἐν Ναούσῃ, οὐδ' ἐπιτρέψουσι τοῖς ἐπιλαθόμενοις τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν διδασκάλοις ἵνα πιστεύωσιν ὅτι ἔχουσι τοὺς προστάτας αὐτῶν μεταξὺ τῆς ἐκεῖ ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως!!

Ἐὰν ἀληθεύωσιν οἱ πταῖσται ταῦτα διαθρολύντες, ἄρα δεικνύουσιν ὅτι τὸ κατατρέχον τὴν ὀρθόδοξον ὁμογενῆ κοινωνίαν νόσημα κατέρχεται ἄνωθεν, ἡ δὲ τάξις τῶν κατὰ Πλάτωνα δημιουργῶν μεταβάλλεται παρ' ἡμέραν εἰς ὀρθὴν καταστροφῆν. Ἐὰν δὲ δύο τάξεις ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὥσι κεκλημέναι πρὸς σωτηρίαν καὶ μὀρφωσιν, πρὸς ἠθικὴν ἡμῶν τελειότητα καὶ πρὸς πνευματικὴν ἀνάπτυξιν, εἰς ἀμφοτέρας ἐπιβάλλεται τὸ ποιῆσαι καὶ διδάξαι, ἵνα μὴ τὸ τῆς μιᾶς ἔργον ὑπὸ τῆς ἐτέρας ἐξουδετερωθῇ. Οἱ λογιώτατοι τῆς Ναούσης ὤφειλον νὰ γινώσκωσιν ὅτι βίος χρηστὸς ἄνευ λόγου καὶ διδασκαλίας ἀπὸ στόματος, ὡς Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης ἡμᾶς διδάσκει, «μᾶλλον ὠφελεῖν πέφυκεν, ἢ λόγος ἄνευ βίου». ὁ μὲν γὰρ καὶ σιγῶν ὠφελεῖ, ὁ δὲ καὶ βοῶν ἐνοχλεῖ. Πολιτεία δ' ἐπιμεμπτος, συμπληροῦσα τὸ ἀποσυνθετικὸν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἔργον, διὰ τῆς εἰς τὰς ἀρχὰς παρακοῆς καὶ τῆς εἰς τοὺς κειμένους ἐν ἡμῖν νόμους ἀσεβείας, πολιτεία ὑπ' οὐδενὸς εὖ φρονοῦντος ἐπιτρεπομένη, θέλει ἐπισύρει τὴν αὐστηρὰν τῆς Ἐκκλησίας ἀπόφασιν κατὰ τῶν οὕτω βεβηλόντων τὴν τοῦ ἐπαγγέλματος σπουδαιότητα. Ἡ Ἐκκλησία θέλει τὸν διδάσκαλον αὐστηρὸν κατὰ τὸ δυνατόν ἄγοντα βίον καὶ πολιτείαν χριστιανικὴν, διδάσκουσαν διὰ πράξεως ὅτι διὰ τοῦ στόματος ἐπαγγέλλεται νὰ μεταδώσῃ τοῖς ἄλλοις· καὶ ὡς ἐπιθυμεῖ ν' ἀπομακρύνῃ λοιπὸν αὐτὸν τῆς ἐν κοινοτικαῖς ἔρισι καὶ συζητήσεσι καὶ διαπληκτισμοῖς παρεισδύσεως, οὕτως ἐπιβάλλει αὐτῷ

σώφρονα βίον καὶ πολιτείαν χριστιανικὴν, τοιαύτην, οἷα, μακρὰν τοῦ γεννᾶν ἀπειθείαν τοῖς θεσμοῖς καὶ ταῖς ἀρχαῖς, μετὰ τὴν παρεκτροπὴν εἰς ἥκιστα δημοσίως ἀνεκτὰ παίγνια, νὰ συμβάλληται μετὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, κατὰ πᾶσαν ἐποψιν, πρὸς ἠθικὴν τελειότητα τῶν ὑπὸ τῆς κοινωνίας ἐμπιστευθεισῶν τοῖς διδασκάλοις ἀθῶν ὑπάρξεων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐκλογὴ Σκοπίων.—Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ χθεσινῇ αὐτῆς συνεδρίᾳ προέβη εἰς ἐκλογὴν μητροπολίτου Σκοπίων. Τεθέντων δὲ ὑποψηφίων τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Δεβρών καὶ Βελισσοῦ κ. Πολυκάρπου, τοῦ θεοφιλ. ἐπισκόπου Μετρῶν καὶ Ἀθύρων κ. Ἰωακείμ καὶ τοῦ ἱεροδ. κ. Σεβαστιανοῦ, καὶ ψήφων κανονικῶν γενομένων ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ἐξελέγη μητροπολίτης Σκοπίων ὁ ἱεροδ. κ. Σεβαστιανός. — Ὁ θεοφιλ. ἐψηφισμένος Σκοπίων, ἐκ Ρασκοπρεσρένης ὀρμώμενος, τυγχάνει τελειόφοιτος τῆς ἐν Χάλκῃ Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς.

Εὐχαριστήρια.—Ἐπισήμως ἐγένετο γνωστὸν τῷ Ἐθν. Μ. Συμβουλίῳ σήμερον ὅτι ἡ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἐξοχ. νομάρχου πρωτενοῦσης Ριδβάν πασᾶ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν βο.θημάτων ἀπέστειλε πεντακοσίας τουρκικὰς λίρας εἰς τὰς κομποπόλεις Εὐκαρίου καὶ Κουρού-δере τοῦ σαντζακίου Σαράντα Ἐκκλησιῶν, πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν κατὰ τὰς τελευταίας ληστρικὰς ἐπιδρομὰς παθόντων, καὶ ὅτι ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐξέφρασεν εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἐξοχ. Ριδβάν πασᾶ ἐπὶ τούτῳ. Τὸ Συμβούλιον συνεμερίσθη τὰ πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς αἰσθήματα ταῦτα.

Ὁ ἐν Μοσχοννησίας ἀξιότιμος κ. Ἰω. Χατζηναποστόλου ἀπέστειλε καὶ πάλιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον, ἐκ φιλογενείας ἀκραιφνοῦς κινούμενος, πέντε λίρας τουρκικὰς. Τὴν εἰσφορὰν αὐτοῦ ταύτην ἀποστέλλει τρίτον ἔτος ἥδη, ἀπολαμβάνων ἐπὶ ταύτῃ τὰς εὐχὰς τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ παράδειγμα εὐσεβείας ἅμα καὶ φιλογενείας, πρακτικῆς οὕτως εἰπεῖν, πᾶσιν ἑαυτὸν τιθεὶς ἄξιον μιμήσεως. Ἡ περὶ τῆς ἐτησίας ταύτης χορηγίας

τοῦ κ. Χατζηναποστόλου εἰδῆσις δέον νὰ καταλάβῃ χώρον ἰδιαίτερον ἐν τῇ στίλῃ τῶν χρονικῶν, διότι πρῶτος—ὄχι μόνος, Θεοῦ εὐδοκοῦντος—ἐκ τῶν ἰδιωτῶν ἐπιβάλλει ἐαυτῷ φόρον ἐτίσιον ὑπὲρ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, εἰσάγων παρ' ἡμῖν θεσμόν, ὃς παρ' Ἐκκλησίαις οὐχὶ ὀρθοδόξοις εἰσαχθεὶς οὐ μικρὰ ποσὰ συνεισένεγκεν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ οὐ τὴν παρ' ἡμῖν εἰσαγωγὴν ἐταιρίαι καὶ ἐφημερίδες ἀπὸ τινος ἐζήτησαν.

Ἐπισκέψεις.—Προχθὲς ἡ Α. Θ. Π. ἐπεσκέψατο ἐν Πέραν τὰς ΑΑ. ΕΕ. τοὺς πρεσβευτὰς Ρωσσίας κ. Ζηνόβιεφ καὶ Αὐστρίας βαρόνον Κάλιτς.

Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.—Ὁ κ. Ἰωάννης Χαριτωνίδης προσήνεγκεν εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν Μουσικὸν Σύλλογον λίρας ἀγγλικὰς πέντε.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Εἰς ἐπιχώριον φύλλον θελήσαν κατ' αὐτὰς δι' ὑπαγιγμῶν, οὓς ἀποφεύγομεν νὰ χαρακτηρίσωμεν, ὅπως ἐξενέγκῃ κρίσεις περὶ τῶν ἐν ταῖς Πατριαρχείαις ἐπισκευῶν καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς ταύτας ἐράνων καὶ πρὸς τοῦτο ἐπινοήσαν εἰδῆσιν ἀνυπόστατον περὶ προτάσεώς τινος δῆθεν διὰ τὴν εἰς Αἴγυπτον ἀποστολὴν, κρίνομεν ἐπάναγκες νὰ δηλώσωμεν ὅτι ἐγένετο θῦμα συμφεροντολογικῆς εἰσηγήσεως τοῦ συντάξαντος ἴσως τὸ κακόβουλον ψευδὲς χρονικόν. Περιττὸν νὰ σημειωθῇ ὅτι τὰ τῆς εἰσπράξεως συνδρομῶν τὸ Πατριαρχεῖον ἔχει ἀνατεθειμένα εἰς πρόσωπον εἰδικόν, δεδοκιμασμένης ἐμπιστοσύνης καὶ τιμιότητος.

Σταῦρος Σωφρονιάδης.—Τὸ Δ. Ἔθν. Μ. Συμβούλιον κατὰ τὴν σημερινὴν διοικητικὴν αὐτοῦ συνεδρίαν ἐξέφρασε τὴν λύπην αὐτοῦ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ χρηστοῦ πολίτου καὶ εὐσεβοῦς χριστιανοῦ Σταύρου Σωφρονιάδου, χρηματίσαντος μέλους τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς δευτέρας πατριαρχείας τοῦ αἰοδίου Γρηγορίου ΣΤ'. Κατὰ τὴν γενομένην χθὲς ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου Μαγουλιωτίσης, κηδεῖαν τοῦ ἀειμνήστου, πρωτοστατοῦντος τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Γάνου

καὶ Χώρας, παρέστη συλλυπούμενος ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. τὰ τέκνα καὶ τοὺς συγγενεῖς τοῦ θανόντος ὁ ἱερολογ. δευτερεύων.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Θεόκλητος ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις, τῇ 30' δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους, ἐβδομηκοντούτης περὶπου. Καταγόμενος ἐκ παλαιᾶς ἀθηναϊκῆς οἰκογενείας, καὶ κατὰ κόσμον Θεμιστοκλῆς Βίμπος καλούμενος, ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Μόσχῃ, ἐδίδασκεν ἐπὶ ἐκνεαετίῳ ἐν τῇ θεολογικῇ σχολῇ τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου, καὶ τῷ 1869 ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος Μαντινείας, διαπρέψας ἐπὶ ποιμαντικαῖς ἀρεταῖς. — Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Θεοκλήτου, ἀρχαιότερος τῶν ἱερχῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τάττεται ὁ πανιερ. μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ζαγοράς κ. Γρηγόριος Φουρτουνιάδης, χειροτονηθεὶς ἐνταῦθα τῷ 1870.

Ὁ ἐφημέριος τῆς ἐν Καλκούττῃ ἑλλῆν. ὀρθοδόξου κοινότητος ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἑξάρχος εἰς Κεϋλάνην, ὅπως ἐξετάσῃ κατὰ πόσον αἱ θρησκευτικαὶ ἀνάγκαι τῶν αὐτόθι εἰκοσιπέντε καθολικῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐκπελοουσῶν εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐπιβάλλουσι τὴν ἀποστολὴν ἰδίου ἐφημερίου.

Ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Κερκύρας κ. Σεβαστιανὸς Νικοκάβουρας ἀπῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὴν Κέρκυραν ὅπως διέλθῃ τὰς ἐορτάς τοῦ δωδεκαημέρου ἐν μέσῳ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ. Μετὰ τὰς ἐορτάς ἐπανέρχεται εἰς Ἀθήνας, ὅπως ἀναλάβῃ τὰ ἐν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ, ὡς μέλους αὐτῆς, καθήκοντα.

Ἱεροκῆρυξ Ζακύνθου διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὁ τέως ἱεροκῆρυξ τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας ἱερολογ. κ. Ν. Γιαννούλης.

Ἀγγλικανικὴ ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησία.

Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς 8 τρέχοντος ἀνεγνώσθη γράμμα τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Πετροπόλεως καὶ Λαδόγης κ. Ἀντωνίου, ἐπισυνάπτοντος ἀντίγραφον ἐπιστολῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ ἀγγλικανοῦ ἐπισκόπου Φονδιλᾶκης κ. Γράφθωνος, ἐκτιθέντος σημεῖα τινα, ἐν οἷς ἡ ἐν Ἀμερικῇ ἐπίσκοπικὴ Ἐκκλησία συμφωνεῖ, κατ' αὐτὸν, μετὰ τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἐπικαλουμένου ἐπ' αὐτῶν τὴν προσοχὴν αὐτῆς. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινεν ὅπως ἀντίγραφον τοιοῦ-

τον διαβιβασθῇ μετὰ τῆς προσηκούσης ἐπιστολῆς καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς ὀρθοδόξους αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας ἵνα λάβωσι καὶ αὐταὶ γινώσκιν τούτων καὶ ἐξενέγκωσι τὰς σκέψεις καὶ κρίσεις αὐτῶν.

Ἐκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ.

Ἡ ἐν Κεϊπ-τάουν τῆς μεσημβρινῆς Ἀφρικῆς ὀρθόδοξος ἑλληνικὴ κοινότης ἐκτῆσατο ἤδη νκόν, οὗ μέχρι σήμερον ἔσφερετο. Ἀγγέλλεται ὅτι ἤρξατο ἡ οἰκοδομὴ αὐτοῦ, τιμωμένου ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ τροπικύβρου.

Προϊστάμενος τῆς ἐν Βιομινγκάμ τῆς Ἀλμπέρμας (ἐν Ἀμερικῇ) ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος διωρίσθη ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ ἀπὸ τριετίας ἐν Σαβάντ τῆς Γεωργίας (βορ. Ἀμερικῆς) ἐφημέριος πανοσιώτατος ἀρχιμκνδρίτης κ. Κωνσταντίνος Κανελλᾶς.

Προϊστάμενος τῆς ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Ἀμερικῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος διωρίσθη ὑπὸ τοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῆς Ἑλλάδος Ὑπουργείου, καθὼς ἀνέγνωμεν πρὸ τινος ἐν ἀθηναῖς ἐφημερίσιν, ὁ αἰδεσ. πρεσβύτερος κ. Τσχακλῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἱερώτατε μητροπολίτα κλπ.

Καὶ ἄλλοτε ἡ μήτηρ Ἐκκλησία τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ἁγίων ἀρχιερέων τῶν ἐν μακεδονικαῖς τισιν ἐπαρχίαις ἐπέστηεν εἰς τὰς προθέσεις καὶ ἐνεργείας ἀποστόλων τινῶν, οἵτινες, ὑπὸ τὰ ἀπατηλὰ φαινόμενα τῆς ὀρθοδόξιας ἐργαζόμενοι, ἀλλ' εἰσηγήσεις ἐξ ἄλλοτρίων χωρῶν ἐμπνεομένας ἐκτελοῦντες, ἰδέας καὶ ἀρχὰς φυλετικὰς ἀντικειμένας τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς θεσμίσις τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας κηρύττουσιν ἐθνικῶν ρουμανικῶν προσηλυτισμὸν παντοίως μέσοις καὶ τρόποις διενεργοῦσι καὶ τὴν ἐντὸς τοῦ ἐνὸς καὶ ἀδιαιρέτου τῆς ὀρθοδόξιας ἱεροῦ περιβάλλου πῆξιν ἄλλοτρίων θυσιαστηρίων ἐπιδιώκουσιν, εἰς μὲν τοὺς θεοὺς καὶ ἱεροὺς τῆς Ἐκκλησίας κανόνας θρασέως ἀντιστρατευόμενοι, τὴν ἐνότητα δὲ τῆς πίστεως καὶ τὴν εἰρήνην τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν μίαν ἀποτελούντων ποίμνην, ἐν τῷ κλίματι τοῦ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτου ἀποστολικοῦ καὶ πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου παρατόλμως διαταράττοντες. Καὶ νῦν δὲ τὰς ἐνεργείας καὶ τὰ τολμήματα τῶν τοιούτων φυλετιστῶν ἔτι μᾶλλον ἐπεκτείνοντα διαπνυθάνονται, τοὺς δὲ πράκτορας αὐτῶν θρασύτερον ἔτι προσκειμένους εἰς τὸ ποιῆσαι προσηλύτους καὶ ἀποπλανῆσαι τοὺς ἀπλουστεροὺς ὅπως ἀκολουθήσωσιν ὀπίσω αὐτῶν, ἐγνωμεν ἐν τῇ ὀφειλετικῇ προνοίᾳ ἡμῶν τοῦ προσπῆσαι τὸ εὐσεβὲς ποίμνιον ἀπὸ τοιούτων ἀντικανονικῶν καὶ ἀντορθοδόξων ἐπηρεϊδῶν προτρέψασθαι καὶ αὖθις τὴν αὐτῆς Ἱερότητα, συνοδικὴν διαγνώμην, ἵνα δι' ἰδίας καὶ δημοσίας διδασκαλίας καὶ διὰ λόγου ἐγγράφου τε καὶ προφορικοῦ διαφωτίσῃ τοὺς ὑπ' αὐ-

τὴν ὀρθοδόξους χριστιανούς περὶ τῶν ὑποκρυπτομένων ἐν ταῖς ἐνεργείαις ταύταις πλαγίων σκοπῶν, ὧν πρῶτιστός ἐστιν ἡ μετατροπὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καθεστώτος, ἐναντίον τῶν κανονικῶν διατάξεων καὶ τῶν ἀρχαιοπαράδοτων θεσμίων, ἅπερ ὀφείλομεν ἑσπεῖ τῇρεῖν ἀνόθευτα καὶ ἀπαράμειντα. Ὀφείλει προσέτι ἡ αὐτῆς Ἱερότης ἐν ταῖς ἐπὶ τούτῳ πατρικαῖς αὐτῆς πρὸς τοὺς πιστοὺς παραίνεσιν στηρίζειν αὐτοὺς διὰ λόγων ἐποικοδομητικῶν καὶ πείθειν ὥστε ἐμμένειν αὐτοῖς ἀκλονήτους ἐν ταῖς πατρώαις παραδόσεσι, μὴ παρέχειν δὲ εὐήκοον ὅτις εἰς τὰς ὑπὸ τῶν προσηλυτιστῶν προβαλλομένας παντοίας δελεαστικὰς ὑποσχέσεις καὶ φαντασίον ὀπίας, προσέχειν δὲ τοῦναντίον ὥστε μὴ γίνεσθαι θύματα πλεκτάνης ἐπιβουλευομένης τὰ τε γενικὰ καὶ τὰ μερικὰ τῶν ὀρθοδόξων κοινοτήτων συμφέροντα. Πεισθητοὶς τοίνυν εἰς τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω φρεπόνων ἐπαγρύπνησιν τῆς αὐτῆς Ἱερότητος καὶ τῶν ἐν τοῖς ἐπαρχιακοῖς τμήμασιν ἐπιτρόπων αὐτῆς, αἰτούμεθα αὐτῇ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος.

α. π. γ', δεκεμβρίου ι'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χριστῷ
ἀγαπητὸς ἀδελφός.

ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΙΟΥ

Ἡ ἐκ τῶν Πατριαρχικῶν κωδίκων δημοσίευσις τῶν ἐφεξῆς δύο ἐγγράφων, ὧν τὸ μὲν σιγίλλιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀγαθαγγέλου (1826—1830), τὸ δὲ ἐπιστολὴ τοῦ ἀμέσου διαδόχου αὐτοῦ Κωνσταντίου τοῦ ἀπὸ Σιναίου (1830—1834), ἀμφοτέρων δὲ ἀφορώντων εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν ἐν ἀνωμάλῳ καταστάσει διατελούντων οἰκονομικῶν τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Ἱεροσολύμων, ἐπικαίρως, φρονούμεν, γινομένη ἐν ἐποχῇ καὶ θέσει πραγμάτων πολλὴν παρουσιαζόντων τὴν ἀναλογίαν πρὸς ἐκείνην, ἥτις προϋκάλει τὴν μέριμναν καὶ τὰς φροντίδας τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων πατριαρχῶν, οὐκ ἔστιν ὅλως ἄμειρος σπουδαιότητος καὶ διδαγμάτων ἐνδιαφερόντων, ἅτε ὑποδεικνύουσα τὸν τρόπον, δι' οὗ οἱ γεραροὶ ταγοὶ τῶν πατριαρχικῶν θρόνων ἐπεδίωκον ἐκάστοτε τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων, τὴν συνεργασίαν, τὴν συναντίληψιν καὶ τὴν ἀλληλεγγύην ὡς βάσιν τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν αἰετοτε τιθέμενοι.

Ἀρχιμ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ΔΕΛΙΚΑΝΗΣ
Ἀρχιεφεύλαξ.

Α'.

**Ἰσὸν διγυλλίου τοῦ παναγίου καὶ
ζωοδόχου Τάφου.**

Ἀγαθάγγελος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων-
σταντινουπόλεως νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς
πατριάρχης.

† Πᾶν τὸ καταπεπονημένον καὶ βεβαρυμένον ἀντι-
λήψεως καὶ προνοίας ἐπιδέεσθαι ἀναγκαιῶς ἐπὶ τὸ δια-
μένειν ἀβλαβὲς καὶ φθορᾶς καὶ παντοίας κακώσεως ἀ-
νεπίδεκτον. Εἰ δὲ ἐπὶ τῶν ἐγκοσμίων πραγμάτων τοῦ-
το δικτηρούμενον καὶ διενεργούμενον, οὐ τῆς τυχούσης
ὠφελείας προῖξενον γίνεται, πολλῶ μᾶλλον καὶ ἀναγ-
καιότερον ἐπὶ τῶν ἱερῶν, ἐπειδὴν κατὰ τινὰ καίρικὴν
περίστασιν ἢ κατὰ χρεῖσιν ἰδιορρυθμῶς παρεισφρήσασαν,
ἀνάγκαις καὶ περιπετείαις καθυποβληθῶσι καὶ ἐν
προῦπτῳ κινδύνῳ γένωνται. Ὅσῳ γὰρ ταῦτα ἐκείνων
ὑπερέχει τε καὶ ὑπερανέστηκε τῇ τάξει καὶ τῇ φύσει,
τοσούτῳ καὶ τὴν περὶ αὐτῶν φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν
συντονωτέρην καταβάλλεσθαι δεῖ καὶ τὴν ἐπικουρίαν
προχειροτέρην παρέχειν καὶ κατὰλληλον, εἴ γε οἱ τὴν
προστασίαν αὐτῶν Θεοῦ ἐμπειπιστευμένοι ἀμέμπτως
καὶ μετὰ ζήλου ἀποτελοῖεν τὸ ἔργον τὸ ἐκυτῶν, ὃν τρό-
πον καὶ ἤδη ἐπὶ τοῦ παρόντος ποιοῦμεθα.

Τῶν γὰρ χρηματικῶν πραγμάτων τοῦ Κοινοῦ τοῦ
Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, καταχρήσεων προλα-
βουσῶν ὑπερβολῇ, ἀνωμάλως ἐχόντων, καὶ διὰ τὴν ἀ-
πόλυτον εἰσποίησιν τῶν δανείων, ἅπερ ἡ τῶν προπα-
τριάρχουσάντων τοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων ἐποχὴ
ἰδιορρυθμῶς παρεισήγαγε, χρέεσιν ὑπερόγκοις καὶ ἀμυ-
θήτοις ἐξεταζομένων, ἐντεῦθεν οἷα τις νόστος κατασκή-
ψασα καὶ ἐπιλαβρομένη τοῦ λαμπροῦ τούτου κλέους τῶν
εὐσεβῶν, αὐτοῦ μὲν τὴν κατὰπτωσιν φεῦ! καὶ τὸν ἀ-
φανισμόν, τὴν ζημίαν δὲ τῶν τοσούτων αὐτοῦ δανεισῶν,
χρηρῶν καὶ ὀφρῶν καὶ ἄλλων ἀπόρων ἐπαπειλεῖν πα-
ρεσκεύασεν, ἐπὶ κατακρίσει καὶ δυσφημίᾳ τοῦ εὐσε-
βοῦς ἡμῶν Γένους. Ἐνθεν τοι, καὶ μετὰ τὴν αἰσίαν ἀπο-
κατάστασιν εἰς τὸν πατριαρχικὸν τῶν Ἱεροσολύμων
θρόνον τοῦ ἤδη περισπουδάστου ἡμῶν συναδελφοῦ πα-
τριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Πικλαιστίνης κυ-
ρίου Ἀθανασίου, ἡ μετριοτήτης ἡμῶν, μετὰ τῆς αὐτοῦ
σεβασμίας μακαριότητος, τῆς περὶ ἡμᾶς ἱερᾶς ἀδελ-
φότητος καὶ ἀγίας Συνόδου, τῶν τιμιωτάτων καὶ εὐ-
γενεστάτων προύχόντων τοῦ Γένους ἡμῶν, καὶ τῶν λοι-
πῶν χριστιανικῶν μελῶν, οἷς ζήλος εὐσεβείας ἐνέστακ-
ται, πολλάκις συνεσκεψάμεθα καὶ τῷ λογισμῷ περιε-
σκοπήσαμεν, ἐνθεν μὲν τὴν ὑφορμῶσαν καὶ ὑπορρέου-
σαν κατὰ χρεῖσιν διακωλύσαι καὶ στήσαι, ἐνθεν δὲ τρό-

πους ἐξευρεῖν, δι' ὧν τὰ τοῦ ὑπερόγκου χρέους διευ-
θετηθήσονται. Ἐκ τούτου γοῦν ἡ αὐτοῦ σεβασμία μα-
καριότης εὐφυῶς ἐπιγνοῦσα ὅσῃν καὶ οἷαν ἢ τε Ἐκ-
κλησίαν καὶ σύμπαντες οἱ τοῦ Γένους ἡμῶν προύχοντες
ἐπιδείκνυνται τὴν μέριμναν, πάντα μὲν ἰδιορρυθμον τρό-
πον καὶ σκοπὸν ἐπιζήμιον ἀνατρέποντες, πάντως δὲ τὴν
ἀνθρώπῳ τοῦ καταπεπτωκότος τούτου Κοινοῦ καὶ τὴν
δικαίωσιν τῶν ἐχόντων λαμβάνειν ἐπίπροσθεν ἄγοντες,
ζήλῳ ἐνθέῳ ἐκκαίόμενος ἐξητήσατο συνῶδ' αὖ τῇ κοινῇ
τοῦ Γένους προθέσει, ἐπιτρόπους ἀποκατασταθῆναι
ζηλωτὰς καὶ τιμίους ἄνδρας ἀπὸ τῶν προκριτωτέρων
ρουφετίων, καὶ τούτοις συσκέπτεσθαι τὰ περὶ τοῦ χρη-
ματικοῦ, οἱ δὲ, κατὰ τὴν πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ
Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν ἀξίωσιν τῆς αὐτοῦ μακα-
ριότητος, ἀποκατασταθέντες δι' ἡμετέρους πατριαρχικῆς
ἐντολῆς, καὶ δι' ἐπίτηδες ἐκδοθεῖσιν ἀποδείξεων πρὸς
ἕκαστον τῶν ἐκλεγέντων ρουφετίων, ἀνέλαβον τὴν
θεοφιλεῖ φροντίδα.

Τοιαύτης οὖν προκαταρκτικῆς καὶ πρωτορρίζου, ὡς
εἶπειν, ἀρχῆς καταβληθείσης, χάρις τῷ Σωτῆρι ἡμῶν,
οὐ μικρὰ ἀνεφύη ὠφέλεια, τοῖς τοῦ ἀθλήτου τούτου Κοι-
νοῦ πράγμασιν, ὅσον, ἀπὸ γε τῆς βαθείας ἐξχαριθώσεως
τῶν χρεῶν, καὶ τῆς δυνατῆς τακτοποιήσεως καὶ ἐπι-
μελείας τῶν φιλοθέων τούτων ἀνδρῶν, χρηστὰς καὶ βε-
βαίας παρῆλθεν τὰς ἐλπίδας καὶ τῆς τελείας ἀπαλ-
λαγῆς τοῦ ἐπικειμένου βάρους, τῆς ὅλης δηλ. τῶν
χρεῶν ἐξοφλήσεως. Ἀλλ' ἵνα κατὰ σκοπὸν καὶ τάξιν
ἀρίστην τὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης διαπράττῃται,
ἐγνώμεν κοινῇ γνώμῃ τῆς περὶ ἡμᾶς ἱερᾶς Ἀδελφό-
τητος, τῇ αἰτήσῃ τῆς αὐτοῦ σεβασμίας μακαριότητος,
καὶ ὁμοφώνῳ θελήσει τῶν τιμιωτάτων προύχόντων
τοῦ Γένους ἡμῶν, ὅρους ἐκθέσθαι, καθ' οὓς ἂν αἱ πρά-
ξεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐνεργηθήσονται, καὶ τού-
τους κρατύνει τε καὶ ἐπικυρῶσαι καὶ δι' ἐκδόσεως
ἡμετέρου Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Σιγιλλιώδους
ἐν μεμβράνῃς Γράμματος, ἵν' οὕτω τὸ ἀραρὸς καὶ μό-
νιμον τῇ Ἐπιτροπῇ καὶ ταῖς δι' αὐτῆς ἐνεργηθησο-
μέναις ἐπωφελέσι διευθετήσεσι περιγένηται, ὡς ἐπὶ βά-
σεως τετραγώνου ἐρηρυσμένης, τοῦθ' ὅπερ καὶ ὁ ρήτωρ
ἔφη τὰς ἀρχὰς τῶν πράξεων ἀσφαλεῖς εἶναι δεῖν,
καθὰ περ οἰκίας καὶ πλοίου τὰ κάτω ἰσχυρότατα. Καὶ
δὴ, γράφοντες τῇ χάριτι καὶ δυνάμει τοῦ παναγίου καὶ
πανσθενουργοῦ Πνεύματος, ἀποφαινόμεθα Συνοδικῶς
μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων Ἀρχιερέων καὶ ὑπερ-
τίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελ-
φῶν καὶ συλλειτουργῶν ἵνα Α'.) Οἱ τὴν ἐπιτροπεῖαν τοῦ
κοινοῦ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου ἀναδεδειγ-
μένοι, ἔχωσι πᾶσιν πληρεξουσιότητα γενικῶς ἀφορῶ-

σαν εἰς τὸ χρηματικὸν τοῦ Κοινοῦ τούτου, ὃ ἐστὶ ποιεῖν ἀκριβῶς ἐξετάσεις καταστίχων καὶ ἄλλων ἐγγράφων, ἀφ' ὧν ἔχουσι λαβεῖν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ εἰσοδημάτων κυρίων καὶ τυχηρῶν, συσκέπτεσθαι δὲ ἐν ἐπιστάσει μετὰ τῆς αὐτοῦ μακκριότητος καὶ ἐκτελεῖν μετὰ προθυμίας πᾶν εἴ τι συντείνει πρὸς ὠφέλειαν τοῦ Κοινοῦ. Ἐν δὲ ταῖς γιγνομέναις κυριαρχικῶς παρὰ τῆς αὐτοῦ μακκριότητος πακτώσεσι τῶν κατὰ τόπους κτημάτων τοῦ Παναγίου Τάφου, τῶν τε ἐν Βλαχπογδανία μωσιῶν καὶ ἀλλαχοῦ, συμπεριλαμβάνηται καὶ ἡ γνώμη καὶ ἡ συγκατάθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς τὸ ἐπωφελέστερον τοῦ χρηματικοῦ ἀφορῶσα. Β'). Τὰ παρὰ πάντων τῶν μερῶν κομιζόμενα καὶ συνχόμενα εἰσοδήματα ἔχουσι δίδασθαι κατ' εὐθείαν εἰς τὴν κάσσαν τῆς Ἐπιτροπῆς· οὐ μὴν δ' ἄλλα καὶ ἡ μακκριότης τοῦ ὑπέσχετο αὐθορμήτως ἐγγειρίζειν εἰς τὴν κάσσαν, μετὰ συνειδήσεως ὀρθῆς, πᾶν ὅσα τυχηρὰ ἰδίως ἢ φανερώς δίδονται παρὰ διαφόρων τῇ αὐτοῦ μακκριότητι, καὶ μηδεμίαν ὑπόνοιαν παρέχειν ἐκ τούτου τοῖς Ἐπιτρόποις. Γ'). Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲ ἔχει διορίζειν καὶ κασσήρον ἓνα ἐκ τῆς ὁλομειείας αὐτῆς, ὃν ἂν ἐγκρίνοι, δόκιμόν τε καὶ ἱκανόν· ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ αὐτοῦ μακκριότης ἔχει διορίζειν ἓνα ἐκ τῆς ἱερᾶς Ἀδελφότητος, ἵνα συμφώνως μετὰ τοῦ κασσήρου καταγράφη καὶ οὗτος τὰ τε διδόμενα καὶ λαμβανόμενα. Δ'). Πρὸ τῆς προκαταστάσεως Πρωτοσυγγέλλου, ἢ Ἀρχιμανδρίτου, ἢ Ἡγουμένου, ἢ Ἐξάρχου, προβαλλομένου παρὰ τῆς αὐτοῦ μακκριότητος, ἔχη πᾶσαν ἀδειαν ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐξετάζουσα τὰ περὶ τοῦ ὑποκειμένου, ἀναφέρειν ἐλευθέρως τῇ αὐτῇ μακκριότητι, (τὰ) τὰ πρὸς ὠφέλειαν ἀποτεινόμενα κατὰ τὸ χρηματικόν, ὥστε εὐλογα φαινόμενα καὶ ἐγκρινόμενα ἐπωφελῇ ἐπικυροῦσθαι καὶ εἰς πρᾶξιν χωρεῖν. Ε'). Οἱ διοριζόμενοι εἰς ταξείδια, μοναστήρια, καὶ ἐξαρχίας, γνωστοὶ γενόμενοι τοῖς Ἐπιτρόποις, ὀφείλουσιν εἰσκακοῦεσθαι μετ' αὐτῶν πρὸς διευθέτησιν τῶν ἐξόδων αὐτῶν καὶ ἄλλων ἀναγκαίων δαπανημάτων, καὶ κατ' ἔτος ποιεῖν τὰς παρὰδόσεις αὐτῶν εὐσυνειδήτως, δηλονότι, κατὰ στρωννύοντες ἀκριβῶς καὶ εἰλικρινῶς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν τε ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτῶν, ἀποστέλλωσι πρὸς τὴν αὐτοῦ μακκριότητα, ἵνα καὶ δι' αὐτῆς παρὰδίδονται ἀμέσως τῇ Ἐπιτροπῇ πρὸς ἐπιθεώρησιν. ΣΤ'). Ὅπως τὰ πρακτικὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διάφοροι τῶν χρηματικῶν διευθετήσεις καὶ οἱ τῆς δοσοληψίας αὐτῶν λογαριασμοὶ θεωρῶνται ἐτησίως ὑπ' ὄψιν γενικῆς συνελεύσεως. Ζ'). δὲ καὶ τελευταῖον, ἐπειδὴν διὰ λόγους εὐλογητοὺς ἐγκριθῇ ἀναγένεσις τῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης μελῶν γενικῇ τε ἢ μερικῇ, ἔχη γίνεσθαι ὃν τρόπον συνέστη εἰς τὴν

ἀρχὴν, δηλονότι, τῇ αἰτήσῃ μὲν τῆς αὐτοῦ μακκριότητος, κατ' ἐπιταγὴν δ' ἐγγράφον τοῦ κατὰ καιρὸν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πρὸς τὰ ἴδια εὐλογημένα ρουφέτικ, ὑφ' ὧν ἐκλεχθήσονται τὰ διορισθησόμενα διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν ὑποκείμενα, ζήλω μέντοι συγκεκοτημένα, θεοσεβεῖα καὶ εὐσυνειδητὰ ἐμπρέποντα.

Ταῦτα οὖν τὰ ἐν ἐπτὰ κεφαλαίοις ἐκτεθέντα καὶ συμπεριληφθέντα περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς δι' αὐτῆς ἐνεργηθησομένης διοικήσεως τοῦ χρηματικοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου, ὡς καὶ ἐξαιρέτω προνοία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους παντὸς σύμφωνα κοινῇ γνώμῃ καὶ ἀνακρίσει διακτιθέντα, καὶ ὁμολογουμένως σωτήρια τῷ ἐν κινδύνῳ πτώσεως γενομένῳ Κοινῷ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἐπικυροῦμεν καὶ κρατύνομεν ἵνα μείνωσιν ἀπαράλλακτα καὶ ἀπαρσάλευτα, μέχρι τῆς σὺν Θεῷ, τῷ τῶν καλῶν ἀντιλήπτορι, ἐξοφλήσεως ὅλου τοῦ χρέους τοῦ Κοινοῦ τούτου, καὶ τῆς κατὰ τὰς κοινὰς εὐχὰς καὶ ἐλπίδας τελείας ἀπαλλαγῆς τοῦ τοιοῦτου ὑπερόγκου βάρους αὐτοῦ· καὶ ταύτην ἡμεῖς τὴν συνοδικὴν καὶ κοινὴν ὁροθεσίαν βουλόμεθα καὶ ἀποφαίνόμεθα ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἔχειν τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἀπαράλλακτον, καὶ διενεργεῖσθαι ἀγρυπνοῖς ὁμμάτων βολαῖς πρὸς δικαίωσιν τῶν ἐχόντων λαμβάνειν, διάσωσιν δὲ τοῦ Κοινοῦ τούτου σεμνείου τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, καὶ διηνεκῇ εὐκλειαν τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους. Ὅς δ' ἂν καὶ ὁποῖος τῶν ἀπάντων, εἴτε ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου εἴτε ἐκ τοῦ συστήματος τῶν λαϊκῶν, γνώμης σκαιότητι καὶ ἰδιορρυθμίᾳ νικώμενος, πολυήγησιν κακοβούλως διασεῖσαι τὰ οὕτω κατὰ κοινὴν καὶ Συνοδικὴν γνώμην ὠρισμένα καὶ δεδογμένα, καὶ κρυφίως ἢ φανερώς ἐπιχειρήσει ἀντιδιατεθῆναι, ἢ ἐνόχλησιν καὶ ἐπὶ ἡρεῖαν τοῖς Ἐπιτρόποις προξενῆσαι, καὶ ἀντιπράξαι ταῖς ἐπωφελείαις αὐτῶν δικαιοτήσεσι, καὶ ἐνὶ λόγῳ μέχρι κεφαλῆς βουλευθῇ ἀνατρέψαι τὰ ἐν τῷ παρόντι κοινῶς καὶ Συνοδικῶς ἐκπεφασμένα, ὁ τοιοῦτος, ὡς ἀλαζών καὶ ἰδιορρυθμὸς καὶ πολέμιος τῶν καλῶν καὶ θεαρέστων πράξεων, ἀφωρισμένος ὑπὲρ ἅπαντα παρὰ τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου μακκρίας Τριάδος, τοῦ ἐνὸς τῇ φύσει Θεοῦ, καὶ ἑνοῦς τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ πάσαις ταῖς Πατριαῖς καὶ Συνοδικαῖς ἀρχαῖς ὑπεύθυνος καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος.

Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν Σιγilliῶδες ἐν μεμβράναις Γράμμα, καταστρωθὲν κἂν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἐδόθη τοῖς τιμιωτάτοις ἐπιτρόποις τοῦ Κοινοῦ τοῦ

Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου εἰς μονιμωτέρων πα-
ράστασιν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αὐκζ', κατὰ μῆνα αὐγουστον.

† Ἀγαθάγγελος, ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων-
σταντινουπόλεως, νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς Πα-
τριάρχης.

† Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Ἀθανάσιος.

† Ὁ Ἡρακλείας Ἰγνάτιος. — † Ὁ Κυζίκου Ματθαῖος. —
† Ὁ Νικομηδείας Πανάρετος. — † Ὁ Νικαίας Ἰωδὴφ. —
† Ὁ Χαλκηδόνος Ζαχαρίας. — † Ὁ Δέρκων Νικηφό-
ρος. — † Ὁ Ἀδριανουπόλεως Γεράσιμος. — † Ὁ Ἀμα-
σειας Νεόφυτος. — † Ὁ Σμύρνης Ἰερόθεος. — † Ὁ Ἀγ-
κύρας Ἀγαθάγγελος. — † Ὁ Νέων Πατρῶν Δοδίδεος. —
† Ὁ Βιζύης Ἰωάσαφ. — † Ὁ Σωζουπόλεως Κωνσταν-
τινός. — † Ὁ Κορυτσῆς Μελέτιος.

(Κώδις ΙΣΤ'. 81—84).

Β'.

Κωνσταντίνος, ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων-
σταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς
πατριάρχης.

† Ἱερώτατοι μητροπολίται ὅ τε Πέτρος, κύρ Μι-
σαήλ καὶ ὁ Νάζαρέτ κύρ Δανιήλ, ἐπίτροποι τοῦ μα-
καριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἐν ἀγίῳ Πνεύ-
ματι ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοὶ τῆς ἡμῶν
μετριότητος, καὶ ὁσιώτατοι ἀρχιμανδρίται καὶ πρω-
τοσύγκελλοι καὶ λοιπὰ Σиноδικὰ μέλη τοῦ ἀγιωτάτου
τούτου θρόνου, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπητά, χάρις
εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Μετὰ τὴν ἐνταῦθα
ἐλευσιν τοῦ ἀγίου Λύδδης, ἐλάβομεν τὸ σταλὲν ἡμῖν
γράμμα σας, σεσημειωμένον τῇ καὶ τοῦ παρελθόντος
φεβρουαρίου μηνός, καὶ εἶδομεν τὴν ἀριζὴν τῶν αὐτόθι
κατὰ συνκρίνεσιν τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου ὑμῶν
καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου
σταλόντων ἐξάρχων, καὶ ὅσα διεπράχθησαν μετὰ τὴν
ἐλευσίν των, πληροφορηθέντες ἀκριβέστερον παρὰ τῆς
μακαριότητός του.

Καὶ ὅτι μὲν ἡ κατὰστασις τῶν πραγμάτων τοῦ Κοι-
νοῦ τοῦ ἀγίου Τάφου τυγχάνει παγχάλεπος καὶ δεινο-
τάτη, οἷον ἐκτραγωδεῖτε καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ ἑσχατοί,
εἶναι φανερόν ἐξ ἀρχῆς. Ὅμως, ἐκτός τῆς κοινῆς περιε-
ργείας, εἰς τὸν λόγον τοῦ ὅτι οὐδεὶς γίνεται ἀνακουφι-
σμός τοῦ χρέους ἀπὸ τῶν τοιούτων εἰσοδημάτων καὶ
ἀδρῶν βοηθειῶν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ προσκυνητῶν, ἀλλ' ἐπι-
κρατεῖ ἡ αὐτὴ σειρά τῆς ἐλεεινολογίας σας μέχρι καὶ
τῆς τοῦ ἐπιουσίου ἔργου στερήσεως, ἀκούομεν πρὸς
τούτοις καὶ ἄλλας φήμας ἀπεικταιστάτας, αἱ ὁποῖαι
ἐκίνησαν καὶ ἡμᾶς καὶ ὅλον τὸ Γένος εἰς ἀγανάκτησιν

οὐ μικράν, καὶ ἠθέλομεν ὑποθέσει καὶ αὐτὰς ὡς σπερ-
μολογίας ἀνδραρίων καὶ ἀνδραπόδων, λόγῳ διαβολῆς
τὰ ἀπὸ κοιτίας των κενοφρονούντων καθ' ὑμῶν, ὡς
ἀναφέρετε, ἐὰν ἡ πληροφορία ὑπῆρχε μερικὴ καὶ ἀθέ-
βαιος. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐνταῦθα ἀφικόμενοι
προσκυνηταί, καὶ ἄλλοι ἀξιόπιστοι, διεσάφησαν πρὸς
ἡμᾶς τὴν ἀπαρδειγμάτιστον ἀκαταστασίαν καὶ τὴν
ἰδιορρυθμίαν, ὅπου ἐπικρατεῖ μετὰ ὑμῶν, ὅτι δηλ.
οὐδεμία πρόνοια καὶ περίθαλψις γίνεται πρὸς ἐκδου-
λεύσαντας καὶ ἀγωνισκόμενους ἀδελφούς, ἀλλ' ἐκτός
ἐνὸς ἀπλοῦ, ἔργου ὅπου ἐξακολουθεῖ νὰ δίδεται, κατὰ
τὰ λοιπὰ θεωροῦνται ὡς ξένοι. Καὶ εὐκλεία μὲν καὶ
χαράκτηρ καὶ ἀξιοπρέπεια μελῶν τοῦ θρόνου τούτου,
ἧτις ἐστάθη ἀνέκχθεν τὸ συστατικὸν καὶ συντηρητικὸν
αὐτοῦ μέσον, οὐδόλως ὑπελείφθη, ἡ δὲ ἱερότης σας ὁ
ἅγιος Νάζαρέτ, ἀπρόσιτος καὶ ἀνέντευκτος περιορᾷ
τοὺς λοιποὺς ἐν ἰδιορρυθμίᾳ, καὶ ὁ δραγουμάνος εἰς μό-
νον τὸ πάθος του καταγίνεται, τὰ δὲ πράγματα φύρδην
φέρονται στερούμενα τῆς κοινῆς εἰλικρινούς συναντι-
λήψεως, ὥστε καὶ εἰς τοὺς προσκυνητάς οὐδεμία γί-
νεται περιποίησις, καὶ ἡ τῶν κοινῶν προστασία καὶ
ἀπαιτουμένη καانونικὴ διεύθυνσις ἀστατεῖ, καὶ ἄλλα
ἀνοίκεια καὶ κατὰκριτα ἐμφιλοχωροῦσιν ἐν κοινῇ γογ-
γυσμῷ καὶ ἀνευλαθείᾳ.

Ταῦτα πληροφορηθέντες, ἐθροήθημεν σφόδρα καὶ
κατεταράχθημεν, τὸσον ἡμεῖς ὅσον καὶ τοῦ Γένους οἱ
προὔχοντες, ἅτε δὴ ὁλέθρια ταῦτα προβλέποντες διὰ
τὸ ἱερὸν αὐτὸ προσκύνημα, τὸ μόνον καύχημα καὶ κλέος
τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος, καθότι αὐτὸ, καθὼς καὶ
τὰ λοιπὰ ἱερὰ προσκυνήματα, διὰ τῆς θείας πρώτον δυ-
νάμεως, καὶ ἀκολούθως μὲ τὴν συγκρότησιν χορείας
ἀδελφῶν ζηλωτῶν καὶ διακονούντων αὐτὰ καὶ ἀγωνι-
ζομένων ὑπὲρ αὐτῶν, διετηρήθησαν ἐξ ἀρχῆς καὶ σώ-
ζονται μέχρι τοῦ νῦν ὁ δὲ ἰδιορρυθμὸς τρόπος καὶ τὸ
μισᾶδελφον καὶ τὸ πρὸς τοὺς προσκυνητάς ἀφιλόξενον
καὶ τραχὺ, ταῦτα παραλύουσι κατὰ μικρὸν τὰς τάξεις,
καὶ ψυχραίνουσι τὰς καρδίας, καὶ καταντῶσιν εἰς ὀλε-
θρον τὰ ἱερὰ προσκυνήματα. Ὅθεν προτρεπόμεθα ὑμᾶς
διὰ τῆς παρουσίας Πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς ἵνα
μεταβάλητε τρόπον, καὶ δικτίθεσθε ἡμερώτερον,
περιποιητικώτερον, καὶ καθὼς ἡ ἀνέκχθεν τάξις καὶ
εὐκλεία καὶ ὁ λόγος τῶν ἐκδουλεύσεων ἐκάστου μέλους
τοῦ Θρόνου ἀπαιτεῖ, καὶ εἰς τοὺς προσκυνητάς νὰ δει-
κνύητε περιποίησιν καὶ φιλοπροσύνην, καὶ ἐνὶ λόγῳ
νὰ ἀποβάλητε πᾶν ὅ,τι ἐπιλήψιμον καὶ ἐπιβλαβές, διὰ
νὰ ἀναλαμβάνητε καὶ τῶν λοιπῶν συναδελφῶν ὑμῶν
τὴν εἰλικρινῆ ἐπιμέλειαν καὶ προθυμίαν, καὶ ὅλα τὰ
συντείνοντα πρὸς καλὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἱεροῦ αὐ-

τοῦ προσκυνήματος, καὶ νὰ ἐφέλκετε καὶ τὸ κοινὸν σέβας καὶ τὴν εὐλάβειαν τῶν χριστιανῶν. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν.

αὐτῶν ἰουνοῦ κ'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

(Κώδις ΙΖ'. 194).

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΑΛΕΚΤΑ⁴

Ὁ τέταρτος τῶν ὑπ' ὄψιν μου καταλόγων ἀνήκει εἰς τὸν Γλυκῦν, οὗ τὸ τυπογραφεῖον τσαυτῆς ἀπήλαυε φήμης ἀνά τὸ σύμπαν ἑλληνικὸν κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἑκατονταετηρίδας· ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκδόσεων αὐτοῦ καὶ τῶν ἐκδόσεων ἐτέρων τυπογραφείων ὁ τοῦ Γλυκῦ μιμνήσκειται κατάλογος οὗτος. Ἀλλοτε μικρὰν ἔγραψα σημείωσιν περὶ ἐτέρου καταλόγου βιβλίων πωλουμένων ἐν τῷ τυπογραφείῳ τούτῳ⁵, καθ' ὃν ὀλίγα φαίνονται προϊόντα τῶν τοῦ Γλυκῦ πισστηρίων· τούτων κατωτέρω ποιοῦμαι μνείαν· οὐ πολλῶ μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς προτέρας μου σημειώσεως, ἐνέτυχον τῷ (κατὰ ἐν ἔτος) ἀρχαιοτέρῳ καταλόγῳ· οὗτος ἐπιγράφεται

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΑΥΚΥ ΤΟΥ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ. Ἐπειδὴ αἱ τιμαὶ πάντων τῶν ἀναγκαίων εἰδῶν διὰ τὸν καλὸν τύπον, καὶ δέσιμον τῶν βιβλίων, ἔλαβον πρὸ πολλοῦ μίαν ὑπερβολικὴν αὐξήσιν, ὁμοίως καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν ἀσπρῶν, ἤτοι τῶν Καμβίων· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἠναγκάσθημεν νὰ αὐξήσωμεν κατ' ἀναλογίαν τὴν τιμὴν μερικῶν βιβλίων τῶν περιεχομένων ἐν τῷ παρόντι νέῳ Κατάλογῳ. Ἐχομεν δὲ καὶ ἄλλον ξεχωριστὸν Κατάλογον ἀπὸ βιβλία Ἑλληνικά, καὶ Ἑλληνικο-λατινικά, ἅλλα μὲν ἐκ τῆς Τυπογραφίας μας, ἅλλα δὲ πλείστα εἰς διαφόρους τόπους ἐκδοθέντα,

4. συνέχεια ἀπὸ σελ. 9 τοῦ μετὰ χεῖρας τόμου. Ἡ τελευταία λέξις τοῦ ἄρθρου μου διορθωθήσεται εἰς **μακρὰν** ἀντὶ τῆς λέξεως **ἀπλῆν**. -- Ἐν δὲ 554 σελίδι ΚΓ' τόμου, ἐν β' στήλῃ, κακῶς ἐτέθη ἔτος 1775 ἐκδόσεως τοῦ περὶ ὀρησείας ἑβραίων βιβλίου, ἀντὶ 1755. Τούτου ὁ Βρετὸς γινώσκει ἐκδοσιν τοῦ 1780 καὶ αὐτὴν παρὰ Βόρτολι.

5. σελ. 61—64 τοῦ Α' καὶ μόνου, δυστυχῶς, ἐκδοθέντος τεύχους τοῦ Δελτίου τῆς εὐδοκίμως ἄλλοτε λειτουργούσης παρ' ἡμῖν Ἑταιρίας τῶν μεσαιωνικῶν ἐρευνῶν.

καὶ ἀπὸ ἡμῶν καθ' ἐκάστην ἀγοραζόμενα. [1805] ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ⁶.

Ὁ κατάλογος ἐκτείνεται εἰς 23 σελίδας ὀγδόου μικροῦ σχήματος, συντεταγμένος ὢν κατ' ἀλφάβητον, ἀλλὰ δεῖται συντόνου μελέτης πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν ἐκδόσεων τοῦ Γλυκῦ· χάριν παραδείγματος, ἡ ἐν τῷ στοιχείῳ Γ ἀναγραφομένη «Γραμματικὴ τῶν φιλοσοφικῶν ἐπιστημῶν» Ἀνθίμου Γαζῆ (κατὰ μετάφρασιν) ἐξετυπώθη παρὰ Φράντζ Ἀντωνίῳ Σχραίμβλ· ἡ «Γραμματικὴ τοῦ Ἀνακίου», ἣν ἡ τὸ Σπλάγγον γραμματικῆς, ἐξετυπώθη παρὰ Βόρτολι· ἡ «Γραμματικὴ τοῦ Κκτηφόρου» παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ· αἱ ἐν τῷ στοιχείῳ Δ Ἐπιστολὰὶ τοῦ Δαπόντε περὶ ματαιότητος κόσμου ἐξεδόθησαν τύποις Ἀντωνίου Βόρτολι, καθὼς καὶ ἡ Θεωριοπρακτικὴ διδασκαλία περὶ πυρετῶν· ἡ τετρατομος Ἑκκλησιαστικὴ Ἱστορία τοῦ Μελετίου παρὰ Ἰωσήφ Βουμαυστέρῳ καὶ Γεωργίῳ Βεντότῃ· ὁ τοῦ Δαπόντε «Καθρέπτης τῶν γυναικῶν» παρὰ Βράντικοφ, ἐν Λειψίᾳ· αἱ Διδαχαὶ τοῦ Μήλικ παρὰ Βόρτολι. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ μαρτυρίᾳ τῆς ἀναμύξεως ξένων ἐκδόσεων εἰς τὸν κατάλογον τῶν τοῦ Γλυκῦ· ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἐσημείωσεν ἐν τῷ καταλόγῳ αὐτοῦ μόνον περὶ τῶν «Κατ' Ἀνθίαν καὶ Ἀβροχόμην» τοῦ Ξενοφῶντος Ἐρεσίου ὅτι ἐξεδόθησαν ἐν Βιέννῃ τῷ 1783, ἐνῶ παρὰ Βρετῶν τὸ βιβλίον τέττεται τῷ 1793 ἐκτυπωθὲν, περὶ τοῦ «Παιδαγωγοῦ» τοῦ Στεφάνου Κομμητᾶ, δῆλα δὲ τῆς Πρακτικῆς αὐτοῦ Γραμματικῆς, ὅτι ἐξετυπώθη ἐν Βιέννῃ, τῷ 1800, καὶ περὶ τῆς τοῦ Τιμοθέου Κυριακοπούλου «Προαγωγῆς τῆς χριστιανικῆς κατηχήσεως» ὅτι ἐξετυπώθη ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Ἀντωνίῳ Ζάτχ· περὶ δὲ τῶν λοιπῶν οὐδεμίαν ἔδωκε διασάφησιν.

Ἡ καὶ πάλιν ἐκτύπωσις τῶν τριῶν τοῦ Γλυκῦ καταλόγων νομίζω ὅτι καλλίστη τις ἔσται συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῆς μεσήλικος ἐν γένει βιβλιογραφίας· ἄλλως, ὁ Γλυκῦς συνετέλεσε λίαν εἰς τὴν διάδοσιν τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν παρ' ἡμῖν καὶ τούτου ἔνεκεν, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν κατ' αὐτὸν καὶ τοὺς τοῦ ἔργου αὐτοῦ διαδόχους, καλὸν νὰ γνωσθῶσι τὰ προϊόντα τῆς τυπογραφίας αὐτοῦ. Πρὸς τὸ παρὸν ἀρκετὸν ἡμῖν εἰναι γινώσκωμεν ὅτι ἡ οἰκογένεια τῶν Γλυκῦδων ἦν ἐπιφανὴς, ἀνάγουσα τὴν ἀρχὴν εἰς τὸν

6. ἐν τῷ πινακιδίῳ (ὁ γὰρ Κατάλογος σώζεται μοι δεδεμένος) ἀναγινώσκειται ἡ ἐξῆς περίεργος σημείωσις. «Ἡ πώλησις τῶν βιβλίων γίνεται κατὰ τὰς τιμὰς τοῦ παρόντος Νέου Καταλόγου. Τὰ δὲ Ὀκτωήχια, καὶ Ψαλτήρια, ἀγχαλὰ ἀπὸ λάθους εἶναι σημειωμένα πρὸς Σολ. 24, πωλοῦνται ὁμῶς πρὸς 26. καὶ αἱ Παιδαγωγίαι πρὸς Σολ. 3. ἐπειδὴ εἰς ἄλλον τρόπον δὲν συμφέρει εἰς τὸν Τυπογράφον· καὶ ἔστω πρὸς κυβέρνησίν σας».

δεσπότην Θωμά, εἰς ὃν ἐπέγραφον τὴν καταγωγὴν καὶ οἱ Βουλγάροις⁷, ὅτι ὁ ἀδελφὸς τοῦ τυπογράφου Νικολάου Λέων ὁ Γλυκῆς, εἰς ὃν ἀφιερῶ Νικόλαος ἱατροφιλόσοφος ὁ Βούλγαρις τὴν Κεκτήχησιν αὐτοῦ, λογοθέτης ἦν τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ἰωαννίνων καὶ τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ σχολείου, τοῦ Γκιούμα πιθανῶς, προστάτης, προμηθεύων τοῖς φιλομαθεῖσι βιβλούς ἐξ Εὐρώπης, ἃς ἠγόραζεν ἐξ ἰδίων. Ἀπὸ τοῦ 1671 ἢ καὶ πρότερον⁸ διετηρήθη τὸ τυπογραφεῖον τοῦτο μέχρι τοῦ 1831, κατὰ δὲ τοὺς τοῦ Βρετοῦ καὶ τοῦ Λάμπρου καταλόγους, τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀπολυθέντα μέχρι τοῦ 1831 βιβλία ἀριθμοῦνται εἰς 271, ὀγκώδη τε καὶ ὀλιγόφυλλα, μονότομα ἢ πολύτομα· ἀλλὰ τῶν λειτουργικῶν βιβλίων τὰς ἐκδόσεις καὶ τὰς τῶν λαϊκῶν ἀνεκγνωστικῶν βιβλιδίων ἐπακριβῶς οὐδεὶς γινώσκει, φρονῶ δ' ὅτι, συνυπολογιζομένων πασῶν τούτων τῶν ἐκδόσεων, ὁ ἀριθμὸς τῶν βιβλίων τῶν ἀπολυθέντων ἐκ τῶν τοῦ Γλυκοῦ πιεστηρίων ἀνέρχεται εἰς πεντακόσια καὶ πλέον· τινὰ τούτων εἰσὶν ἀριστοῦργημα φιλοκαλίας, ἐννοεῖται κατὰ τὴν τότε κατὰστασιν τῆς τέχνης, οἷα ἡ Παλαιὰ καὶ Νέα Δικθήκη τοῦ 1687, ἡ εἰς μέγα σχῆμα.

Ἡ ἐκδοσις τοῦ νεωτέρου Καταλόγου τοῦ Γλυκοῦ, ὃν εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὁ Βρετός⁹, ἤθελε συμπληρώσει τὰς βιβλιολογικὰς ἡμῶν γνώσεις, ἀντιβαλλομένου πρὸς ὅσα γινώσκουμεν ἀπὸ τῶν καταλόγων Βρετοῦ τε καὶ Λάμπρου· δυστυχῶς, τὸν κατάλογον τούτον οὐπὼ εἶδον, καὶ περιορίζομαι νῦν εἰς τοὺς τοῦ 1805 καὶ τοῦ 1806, ἐλπίζων ὅτι προστεθήσονται στίχοι τινὲς εἰς τὰς ἡμῖν γνωστὰς σελίδας τῆς νεοελληνικῆς γραμματολογίας.

Ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν Ἀκολουθιῶν, εὐρίσκω ὅτι παρὰ Λάμπρῳ καὶ Βρετῷ ἀγνωστος ἡ εἰς τὸν ἄγιον καὶ θαυματουργὸν Μνάσωνα τὸν ἐπίσκοπον Ταμασέων τῆς

7. ταῦτα κατὰ τὴν ἀφιέρωσιν τῆς Κατηχήσεως τοῦ Βουλγάρεως εἰς τὸν Γλυκῆν· ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν Βουλγάρων καταγωγῆς ταύτης οὐδὲν γράφει ὁ μακαρίτης ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου Νικόλαος Κατράμης ἐν αἷς ἐξέδωκεν ἐν Ζακύνθῳ τῷ 1854 Ἱστορικαῖς διασφίσεσιν ἐπὶ τῆς πατρίδος Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως. Ἦν δὲ τῷ Λέοντι Γλυκεῖ προσφώνησιν ταύτην ἴδε ἐν τόμῳ Α' Βρετοῦ, σελ. 189.

8. παρὰ Βελούδη ἡ εἰδήσις εὑρεταὶ ἐν 129 καὶ 131 σελίδι τῆς Ἑλλήνων ὀρθοδόξων ἀποικίας ἐν Βενετίᾳ, 1872.

9. ἐν σελ. 160 τοῦ Α' τόμου τῆς Νεοελλ. Φιλολογίας ἰδοῦ τι γράφει ὁ Βρετός. «Σημείωσις. Ἀπὸ Καταλόγον τινὰ τοῦ τυπογράφου Νικολάου Γλυκεῖ γίνεται γνωστὸν ὅτι ἡ Α' ἐκδοσις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίου ἐδημοσιεύθη τῷ 1784 ἔτος, ἡ δὲ Β' τῷ 1794». Πρόκειται περὶ τοῦ Ἐξομολογηταρίου τοῦ Νικοδήμου. Δυστυχῶς, οὐκ οἶδά τι παθὼν, οὐκ ἀνέγραψεν ὁ Βρετός τὸν τίτλον τοῦ τόσου ἀκριβοῦς τούτου Καταλόγου.

Κύπρου, ἀγνοῶ ὅμως ἂν ἡ προῖον τῆς τοῦ Γλυκοῦ τυπογραφίας, διότι ἡ αὐτόθι ἀναφερομένη Ἀκολουθία ἀγίου Χαραλάμπους ἐξετυπώθη παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ τῷ 1785 καὶ τῷ 1793, ἡ τοῦ ἀγίου Βλαδιμήρου τῷ 1690 παρὰ Ἰωάννῃ Ἰουλιανῷ, ἡ τοῦ ἀγίου Νικολάου τοῦ νέου τὸ πρῶτον παρ' Ἀντωνίῳ Ζάτῃ τῷ 1757, τὸ δεύτερον παρ' Ἀντωνίῳ Βόρτολι τῷ 1771, τὸ τρίτον παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ τῷ 1791, ἡ τοῦ ἀγίου Ἑρμογένους παρὰ τῷ Βόρτολι, τῷ 1772, καθ' ἃς μοι χορηγοῦσιν εἰδήσεις οἱ κατάλογοι, ὧν ἐμνήσθην· καὶ ἐν τούτοις περιλαμβάνονται ἐν βιβλίῳ κατὰριθμοῦνται τὰ βιβλία τῆς τυπογραφίας τοῦ Γλυκοῦ. Ἡ αὐτόθι ἀναφερομένη τῶν μύθων τοῦ Αἰσώπου ἐκδοσις ἴσως ἐστὶν ἡ τοῦ 1801, συνεκτετυπωμένην ἔχουσα τὴν Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου Χρηστοθήειν· ἀτυχῶς, ἀτελὴς ὁ τίτλος ὧν οὐ διδάσκει πλείονα περὶ τοῦ περιεχομένου· διότι τοῖς αἰσωπεύοις μύθοις συνεξεδίδοντο πολλὰ μικρὰ συγγραμμάτι· ἐν ἐκδόσει τινι τοῦ 1760, ἐν Βενετίᾳ, τοῖς μύθοις. σὺν λατινικῇ μεταφράσει, συνεξεδόθησαν δύο μῦθοι τοῦ Γαβρίου, τινὰ τῶν Ἀφθονίου Προγυμνασμάτων καὶ τῶν Εἰκόνων τοῦ Φιλοστράτου, ἡ Βατραχομουμαχία τοῦ Ὀμήρου, τοῦ Μουσίου τὰ καθ' Ἡρώ καὶ Λέανδρον, Ἀγαπητοῦ τοῦ διακόνου τὰ παραινεντικά κεφάλαια, ἡ Γαλεομουμαχία καὶ ὁ τοῦ Ἰπποκράτους Ὀρκος, τὰ πάντα ἐν 272 σελίδι εἰς ὀγδοὺς μικρόν· τινὰ τούτων ἄλλοτε συνεξεδίδοντο τῇ Γραμματικῇ τοῦ Λαοκάρεως.

Εἰς τὰ βιβλία τοῦ στοιχείου Γ εὐρίσκω τὸν περιεργὸν τούτον τίτλον «Γεωργητάριον, ἦτοι Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, περιέχουσα τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα, τοὺς δύο Πρακτικτοὺς Κανόνας τῆς Θεοτόκου, τὰς τῶν Δεσποτικῶν εορτῶν Καταβασίας, Μηνολόγιον καὶ Πασχάλιον», μὴ παρασημαίνοντα τὸ τῆς ἐκδόσεως ἔτος, μᾶλλον τὸν τοῦ βιβλίου συντάκτην. Ἐπίσης ἄξιος προσοχῆς ὁ τίτλος «Γεωργίου Λεξικὸν Τετράγλωσσον, τὰ νῦν πάλιν τυπωθέν, χωρὶς συγκατάβασιν 80» (φράγμα δῆλον οὖν), δηλῶν ὅτι, ἐκτὸς τῶν γνωστῶν ἐκδόσεων τοῦ Λεξικοῦ τούτου κατὰ τὸ 1757 καὶ τὸ 1786, ἔδει ἀναζητῆσαι καὶ νεωτέραν μέχρι τοῦ 1800. Εὐτυχῶς ὁ Κατάλογος τοῦ 1806 δίδωσιν ἡμῖν πληρέστερον τίτλον «περιέχον δηλ. τὰς δ'. Διαλέκτους, Ἑλλήν. Γραικικ. Λατιν. καὶ Ἰταλ. αὐξηθέν τῇ προσθήκῃ 9785 λέξεων, καὶ πλουτισθέν πολυειδέσιν Ἱστορικ. καὶ μυθολογικ. εἰδήσεσι. ἐν Βενετίᾳ. εἰς φύλ. 1801». Οὐκ ἄτοπον ἐνταῦθα ἵνα σημειώσω ὅτι τῆς δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ ἰταλο-γραικικοῦ λεξικοῦ τοῦ Σπυρίδωνος Βλαντῆ ὁ τίτλος ἐν τῷ Καταλόγῳ τοῦ Γλυκοῦ φέρεται διάφορος τοῦ παρὰ Βρετῷ.

Ἐν γένει, φρονῶ ὅτι μὴ βοηθῶν ἡμῖν ὁ Κατάλογος πρὸς γνῶσιν βιβλίων, ὧν οὐκ εἶχομεν γνῶσιν, παρορμήσει πρὸς εὐρεσιν τοιούτων. Αἱ λαϊκαὶ ἐκδόσεις ἢ τῶν βίων τῶν ἀγίων, ἢ τῶν λειτουργικῶν βιβλίων, ἢ τῶν διὰ στίχων διηγουμένων γεγονότα σπουδαῖα ἢ διδασκαλίαν ἠθικὴν παραδιδόντων, αἱ ἐκδόσεις αὗται ἐγένοντο πολὺ συνεχεῖς· ἐξερέυνησις δὲ μοναστηριακῶν κειθμῶν καὶ παλαιῶν βιβλιοθηκῶν δυνατὸν ἵνα συντελέσῃ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀτελῶν ἡμῶν βιβλιογραφικῶν γνώσεων. Οὕτω, περὶ τοῦ Ἰωάννου Λιτίνου, ὃν ὁ Κ. Ν. Σάθης, ἀκολουθῶν τῷ Ἀναστασίου οἰκονόμῳ Ἀμπελακίων, ὀνομάζει Ἀγάπιον, ἐκ τοῦ Καταλόγου τοῦ Γλυκὺ μανθάνομεν ὅτι καὶ τρίτον ἐξέδωκε βιβλίον, φέρον τίτλον «Λόγοι δεκαεπτά, παιδείας, φυσικῆς, θρησκείας καὶ χριστιανικῆς θεολογίας ἀνάμεστοι»· τοῦτο παρὰ Βρετῶν φέρεται ἐκτυπωθῆναι τῷ 1796, σιωπώμενου τοῦ συγγραφέως· ἐνῶ δὲ γνωρίζει, ὅθιθεν ἡμῖν ὁ Βρετὸς τὸν καὶ τοῦ Μεταφυσικοδιδασκαλικοῦ Ἐγχειριδίου συγγραφέα, ὡς ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθέντα, ὁ τοῦ Γλυκὺ Κατάλογος, πεντήκοντα πρὸ τοῦ βρετέιου καταλόγου ἔτη, καθίστησιν ἡμῖν γνωστὸν ὅτι συγγραφεὺς ἐστὶν ὁ ἱεροδιδάσκαλος (Ἰωάννης) ὁ Λίτινος, ἢ, κατὰ Ζαβίρην, Λίτινις,

(ἔπεται συνέχεια).

δ μ. χ. Μ. Ι. Γ.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΙΔΙΑ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΝΕΥΣΕΙ

ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΙΩΑΚΕΙΜ Γ' ΤΟΥ ΑΠΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΥΠΟ Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τεύχος, περιέχον 7 συγγραφέων ἔργα, ἱστορικὰ, ἀγιολογικὰ, καὶ πρὸ πάντων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου. — Τιμὴ τοῦ τόμου 23 φράγκα, ἐκάστου δὲ τεύχους 3. Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς „Ἐκκλησ. Ἀληθείας“ ἐφημερίους ἐνοριῶν καὶ κωμοπόλεων καὶ δημοδιδασκάλους, τοὺς ἐξοφλήσαντας τὰς πρὸς αὐτὴν συνδρομὰς, τοὺς μοναχοὺς ἐν γένει καὶ τοὺς ἐφημερίους τῶν χωρίων τοὺς μὴ ὄντας συνδρομητὰς τῆς „Ἐκκλ. Ἀληθείας“ γρόσια 48 προκαταβαλλόμενα, ἢ γρ. 6 κατὰ τεύχος. — Ἡ ἔκπτωσις αὕτη γίνεται χάρις εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ Α' καὶ Β' τεύχους ὑποστήριξιν τῶν ἱερῶν βασιλικῶν καὶ πατριαρχικῶν μονῶν τοῦ Βατοπεδίου καὶ τοῦ ἁγ. Παντελεήμονος τοῦ ρωσικοῦ κοινοβίου. — Διὰ τοὺς σεβ. ἀρχιερεῖς, τὰς ἐνοριακὰς καὶ σταυροπηγιακὰς μονὰς, τὰς δημοσίας βιβλιο-

θήκας, τοὺς προϊσταμένους τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κοινοτήτων 23 φράγκα προκαταβαλλόμενα. — Τὸ Β' καὶ τὸ Γ' τεύχος ἐκδοθήσονται κατὰ τὸν προσεχῆ φεβρουάριον. — Ἀπευθυντέον

Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» διὰ τὴν «Νέαν Βιβλιοθήκην».

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν Ἐπιτροπὴ εἰδοποιεῖ ὅτι τὴν προσεχῆ δευτέραν 19 ἰανουαρίου ἀπὸ τῆς 4ης ὥρας τῆς πρωίας τουρκιστὶ ἀρχεῖται ἡ διὰ δημοπρασίας ἐκποίησης τῶν ἀρχιερατικῶν ἀμφίων καὶ λοιπῶν πρὸς τὰς τοῦ ἀειμνήστου Κυζίκου κυροῦ Κωνσταντίνου. Εἰδοποιεῖ ἅμα τοὺς τεπιστωτὰς καὶ τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ ὅπως οἱ μὲν πρῶτοι ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν ἀρμοδίως τὰς ἀπαιτήσεις των, οἱ δὲ δεύτεροι ἐντὸς ἑξ, ὅτε γενήσεται ἡ ἐκκαθάρισις τῆς περιουσίας.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 15 ἰανουαρίου 1904.

Ὁ γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς
Σ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἱερὰ Σύνοδος

Διὰ ταῦτα

δικάζουσα ἐρήμην τῶν καθ' ὧν ἡ τριτανικοπὴ καὶ ἀπορρίψουσα κατὰ πλειονοψηφίαν,

δέχεται τὴν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 3415 καὶ χρονολογίαν 5 μαΐου 1903 τριτανικοπὴν τῆς Εὐαγγελίας Δ. Δημητρακοπούλου, τὸ γένος Μ. Ἀργήτη, κατὰ τοῦ Δημητρίου Δημητρακοπούλου καὶ Βέρθας Μαρίνου, καὶ κατὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομ. 18 ἰουλίου 1895 ἀποφάσεως τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, ὡς νόμιμον, ἀκυροῖ τὴν ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω χρονολογίαν ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου, δι' ἧς ἀνεγνωρίσθη ἔγχυρος ὁ γάμος τῆς Βέρθας Μαρίνου καὶ τοῦ Δημ. Δημητρακοπούλου,

παρῃπέμπει τὴν περὶ ἀναγνώσεως τοῦ γάμου τῆς τριτανικοπούσεως μετὰ τοῦ Δ. Δημητρακοπούλου αἵτησιν εἰς τὸ Πνευματικὸν δικαστήριον τῶν Πατριαρχείων,

διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις φύλλοις τῶν ἐνταῦθα ἐκδομένων ἐφημερίδων «Ἐκκλ. Ἀληθείας», «Ταχυδρόμου» καὶ «Ἀνατολικοῦ Μηνύτορος» (Moniteur Oriental) δημοσιεύσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ ἐπιτίθησι τοῖς καθ' ὧν ἡ τριτανικοπὴ τὰ δικαστὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων, ἀνερχόμενα εἰς γρ. 508 προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέθη αὐθημερόν.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱ. Συνόδου τῇ 10 ἰανουαρίου 1904.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
κ. ἀ. ἀ.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Ἱεροδ. Ἀθ. Πιπέρας.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης καὶ ἀποφασίζον παμφηφεί, δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτοκ. 1997 καὶ χρονολογίαν 20 μαρτίου 1903 ἀγωγὴν τοῦ ἐναγόντος Παναγιώτου Σαρηγιαννάκη κατὰ τῆς συζύγου του Εὐγενίας, τὸ γένος Βάτη, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

κηρύττει τὸν ἐν τοῖς διαδίκαις ὑφιστάμενον γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ἐναγομένης Εὐγενίας, τὸ γένος Βάτη, διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἄλλεπαλλήλοις φύλλοις τῶν ἐνταῦθα ἐκδομένων ἐφημερίδων «Ἐκκλ. Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος» δημοσιεύσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

ἐπιτίθῃσι τῇ ἐναγομένῃ Εὐγενίᾳ, τὸ γένος Βάτη, τὰ δικαστικά ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως, τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ τῶν δικογράφων ἀνερχόμενα μὲν εἰς γρ. προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη αὐθημερόν.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 26 αὐγούστου 1903.

Ὁ πρόεδρος

1

† Ὁ πρῶν Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.

Ὁ γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος (δ. ν.)

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Ὁ Χρῆστος Ἀναστασίου Τσάτσου, χριστιανὸς ὁρθόδοξος, ἄλλοτε φαρμακοποιὸς καὶ διαμένων ἐν Ἀθήναις, ὡς δ' ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, προσκαλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν 2 εὐρωπαϊστὶ μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμέρῳ ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ συζύγου Ἑλένης Χρήστου Τσάτσου, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης, κατοίκου Κων/πόλεως καὶ χριστιανῆς ὁρθοδόξου, ἐπὶ ἀναιτίῳ ἐγκαταλείψει, πρὸς διάζευξιν. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ περὶ διαζυγίου δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 9 ἰανουαρίου 1904.

Ὁ πρόεδρος

† Ὁ πρῶν Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

1

Ὁ γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος (δ. ν.)

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Βασίλειος Ἰωάννου Ζανόγλου, χριστιανὸς ὁρθόδοξος, ὑπὴκοος Ἑλλήν, τέως μὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμένων μετερχόμενος τὸν λατέρνατζην, ἤδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ

ἐπαγγέλματος, προσκαλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν 2 εὐρωπαϊστὶ μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμέρῳ ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου, νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ συζύγου Εὐδοκίας Β. Ζανόγλου, τὸ γένος Ἀναστασίου, χριστιανῆς ὁρθοδόξου, ὑπηκόου θωμανῆς, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης καὶ κατοίκου Κωνσταντινουπόλεως (Φανάριον), ἐπὶ ἀναιτίῳ ἐγκαταλείψει, πρὸς διάζευξιν. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ περὶ διαζυγίου δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλ. Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 9 ἰουλίου 1903.

Ὁ πρόεδρος

† Ὁ πρῶν Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

3

Ὁ γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος (δ. ν.)

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμφηφεί, δέχεται τὴν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 2623 καὶ χρονολογίαν 12 ἀπριλίου 1903 ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Οὐρανίας Στ. Φρέγκογλου κατὰ Στυλιανοῦ Φρέγκογλου ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην, κηρύσσει τὸν ἐν τοῖς διαδίκαις ὑφιστάμενον γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου,

διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἄλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδομένων φύλλων τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ τῆς «Νέας Ἐφημερίδος» δημοσιεύσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

ἐπιτίθῃσι τῷ ἐναγομένῳ Στυλιανῷ Φρέγκογλου ὡς ὑπαιτίῳ τῆς διαζεύξεως τὰ δικαστικά ἐξόδα καὶ τέλη τῆς τε παρούσης ἀποφάσεως, τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων, ἀνιόντα μὲν εἰς γρᾶσια τριακόσια ἐξήκοντα (ἀριθ. 360), προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος, καὶ τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς συμφωνῶν τῷ νόμῳ.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη αὐθημερόν.

Ὁ πρόεδρος

† ὁ πρ. Δρυϊνουπόλεως Γρηγόριος

2

Ὁ γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος (δ. ν.)

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου ἀγγέλλει τῷ δημοσίῳ ὅτι ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι ἐκτυπώσεως βιβλίων ἐκκλησιαστικῶν, μουσικῶν βιβλίων, φυλλαδίων, διπλοτύπων, πινάκων, ἀγγελητρίων, ἐπισκεπτηρίων καὶ παντὸς εἶδους ἐντύπων εἰς τὴν ἑλληνικὴν, εἰς τὴν τουρκικὴν καὶ ἑνὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Ἐπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Π. III 426411